



Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.110/2024/7.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: dr. Pajor Levente ügyvéd

(Cím7)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: Neiger, Papp és Társai Ügyvédi Iroda

(Cím8;

ügyintéző: dr. Neiger M. Tibor ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék

20.G.40.127/2023/30.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 31. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatja, és az alperes által felperesnek fizetendő perköltség összegét 291.200,- (kettőszázkilencvenegyezer-kettőszáz) Ft-ra, az állam javára fizetendő feljegyzett eljárási illeték összegét 825.000,- (nyolcszázhuszonötezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 60 napon belül fizessen meg 675.000,- (hatszázhetvenötezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára. Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 552.106,- (ötszázötvenkettőezer-százhat) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes önálló képviseleti joggal a felperes vezető tisztségviselője volt annak alapításától kezdődően. 2016. december 23. napja és 2019. november 7. napja között a felperes önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője volt tanú2 is. Az alperes 2019. tavaszán észlelte, hogy a felperes könyvelésében általa valótlannak tartott számlák szerepelnek. Az ügyvezető társától magyarázatot követelt, emiatt a két vezető tisztségviselő között feszültség alakult ki. tanú2 munkaviszonya a felperesnél 2019. október 12. napjával szűnt meg, munkáltatói rendes felmondás útján. Az alperes ezt követően tanú2t 2019. november 7. napján az 1/2019. (XI.7.) számú alapítói határozatával az ügyvezetői tisztségéből visszahívta.

[2] A felperes házipénztárának 2019. szeptember 30. napi záró pénzkészlete 9.515.050,- Ft volt. A felperes 2019. október 29. napján felszólította tanú2t, hogy kártérítés jogcímén fizessen meg részére 9.258.390,- Ft összeget, hivatkozva arra, hogy tanú2 a felperes házipénztárával nem tudott elszámolni, abban ilyen összegű hiány keletkezett. tanú2 a felperes követelését vitatta. Utalt arra, hogy a felperes házipénztárát mindkét ügyvezető kezelhette. Az alperes 2020. február 19. napján büntetőfeljelentést tett ismeretlen tettes ellen. A Helységlí Rendőrkapitányság 11020/85/2020.bü. számú határozatával a büntetőeljárást bűncselekmény elkövetésének hiányában megszüntette.

[3] A Tatabányai Törvényszék a 12.Fpk.70.012/2022. számú eljárásban elrendelte a felperes felszámolását, a felszámolás kezdő időpontja 2022. május 17. napja volt. A felperes felszámolója felvette a kapcsolatot az alperessel. Az alperes 2022. június 28. napján iratjegyzékkel átadta a felperes felszámolója részére a felperes 11 mappában elhelyezett könyvelési iratait, a vagyonleltárt, a raktárkészletekről készített leltárt, eredménykimutatást és főkönyvi kartont. Az alperes a felszámoló felé akként nyilatkozott, hogy az általa leadott tevékenységet záró mérleg a felperes vagyoni helyzetéről nem ad valós és megbízható képet, mert tanú2 volt vezető tisztségviselő a kizárólag általa vezetett raktárkészletet nem adta át

vezetői tisztsége megszűnését követően, illetőleg a házipénztár összegével nem tudott elszámolni. Tájékoztatta továbbá a felszámolót, hogy a könyvelésben szereplő tagi hitelek nyilvántartása hiányos.

[4] A felperes 26.028.000,- Ft kártérítés megfizetése iránt indított pert az alperessel szemben. A perfelvételi szakban megváltoztatott keresetében 9.269.494,- Ft kártérítés és ezen összeg törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Álláspontja szerint az alperes megszegte a felek között a felperes vezető tisztségének ellátására létrejött megbízási szerződést, amikor a törvényi kötelezettség ellenére nem számolt el a felperes vagyonával a felszámoló felé. Az eljárás során az alperes a felperes követeléseit alátámasztó iratokat átadta, a felperes készleteivel elszámolt, azonban a felperes pénzeszközei nem kerültek átadásra. A felszámolónak átadott főkönyvi katon 9.269.494,- Ft pénzeszközt tartott nyilván. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 31. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperes legkésőbb 2022. június 16. napjáig volt köteles a felperes vagyonával elszámolni, az ezt követő naptól késedelembe esett. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv.tv.) értelmében az alperes, mint vezető tisztségviselő felelősséget vállalt a felperes közzétett, illetve a felszámolónak átadott mérlegadataiban foglaltak valóságáért.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy amíg tanú2 vezető tisztségviselő volt, a felperes házipénztárát kizárólag ő kezelte. Jogviszonya megszűnéskor a házipénztárban lévő pénzeszközzel nem számolt el, annak csak elenyésző hányadát adta át. Az alperes álláspontja szerint kárt nem okozott a felperesnek, illetve nem járt el jogellenesen, mivel a házipénztárban lévő pénzeszközöknek nem volt a birtokában, azzal elszámolni sem tudott, és mint vagyont a felszámolónak át nem adhatta.

[6] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.269.494,- Ft-ot és annak 2022. június 17. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 584.200,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 1.500.000,- Ft feljegyzett eljárási illetéket. Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján határozott, az alperest teljes mértékben pervesztesnek tekintve.

[7] Az elsőfokú ítélet kizárólag perköltségről rendelkező része ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság a felperes részére fizetendő perköltség összegét 292.100,- Ft-ra, míg az államnak fizetendő eljárási illeték összegét 556.170,- Ft-ra szállítsa le. Előadta, hogy a leszállított kereset vonatkozásában pervesztes lett, e tekintetben nem kíván fellebbezést előterjeszteni. Azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a felperes a peres eljárás során keresetét leszállította, ezért a törvényszék az eredeti kereseti kérelem szerint kötelezte az illeték megfizetésére. A felperes javára megítélt perköltségnél pedig nem vette figyelembe azt, hogy a leszállított rész vonatkozásában a felperes pervesztesnek minősül. Előadta, hogy az ellenkérelemhez csatolt iratokkal igazolta, hogy eleget tett a Cstv. 31. §-a szerinti kötelezettségének, a házipénztár kivételével a felszámolónak a szükséges iratokat átadta. A felszámoló felé csak olyan kötelezettsége volt, hogy tájékoztassa az átadandó iratok, az árukészlet, illetőleg raktárkészlet helyéről. A felszámolónak kellett gondoskodnia az iratok átvételéről, illetve a raktárkészlet elszállításáról. Ezt a felszámoló azonban nem teheti meg olyan módon, hogy pert indít ellene az érintett árukészlet kiadása iránt azután, hogy az áruk

menyiségét, fajtáját és tárolási helyét bejelentette. A felszámoló csak az elsőfokú eljárás befejezését követően volt hajlandó és képes az árukészlet átvételére. Az elsőfokú bíróságnak akár mérlegeléssel is azt kellett volna megállapítania, hogy a felperes és az alperes egyenlő arányban pernyertes és pervesztes, és erre figyelemmel kellett volna döntenie a perköltségről.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára, a megítélt tőkeösszegre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség nem eltúlzott. A jogi képviselő elkészítette a keresetlevelet, válasziratot, a perben szükséges egyéb okiratokat, a tárgyalásokon személyesen megjelent. Az alperes a perre okot adott, a Cstv. 31.§-ában írt kötelezettségének nem tett eleget, záróanyagot nem készített, a vagyont a felszámolónak nem adta át, ezért a felszámoló az utoljára közzétett mérleg alapján indította meg a pert. A keresetlevél benyújtását követően az alperes a törvényi kötelezettségeinek részben eleget tett, a követelésekre vonatkozó iratokat részben átadta a felszámoló részére, ezért a perfelvételi tárgyaláson a felperes keresetét leszállította 21.050.000,- Ft tőke és járulékai összegre. A folytatólagos perfelvételi tárgyalásig terjedő időszakban az alperes a készletekkel elszámolt, ezért a felperes keresetét a főkönyvi kartonban szerepeltetett pénzeszköz mértékéig ismét leszállította.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp. 370. § (1) bekezdése, 371. § (1) bekezdése) bírálta felül, így az nem érintette az alperest tőkeösszegben és késedelmi kamatában marasztaló ítéleti rendelkezést.

[10] A fellebbezés részben alapos.

[11] A Pp. 83. § (4) bekezdése szerint, ha a fél az érdemi tárgyalási szakban az önállóan elbíráható követelése összegét leszállította, a leszállított rész tekintetében pervesztesnek kell tekinteni, kivéve, ha a leszállításra azért került sor, mert az ellenfél a követelés egy részét utóbb teljesítette vagy a fél a perfelvétel lezárásáig önhibáján kívüli okból nem határozhatta meg a követelése mértékét. Azonban a Pp. 86. § (2) bekezdése értelmében az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, valamely határnapot vagy határidőt mulaszt vagy más módon, akár a perben akár azt megelőzően az ellenfélnek feleslegesen, a perköltség körébe tartozó költséget okoz, ezek megtérítésére a per eredményére tekintet nélkül köteles. Ez utóbbi törvényhely alapján a perfelvételi szakban történő keresetleszállítás perköltség viselésre gyakorolt következménye gyakorlatilag azonos a pervesztességgel.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy az alperes a perre okot adott. Ezzel összefüggésben azt kell megvizsgálni, hogy a felperes részéről szükséges, indokolt volt-e az eredeti kereseti kérelem teljes összegére vonatkozóan a per megindítása.

[13] A felperes eredeti kereseti kérelmét arra alapította, hogy az alperes nem számolt el 11.731.000,- Ft készlettel, 4.978.000,- Ft követeléssel és 9.319.000,- Ft pénzeszközzel. Az alperes ellenkérelméhez A/2. alatt csatolt iratjegyzékből nem derül ki, hogy az alperes a felperes követelése érvényesítéséhez szükséges mely iratokat adta át korábban a felszámoló részére. Az alperes ellenkérelmében csak a cég1 Zrt.-vel szemben fennálló követelés

vonatkozásában nyilatkozott úgy, hogy az iratok már átadásra kerültek a felszámoló részére, egyébként A/7. és A/8. szám alatt csatolt más gazdasági társaságokkal szembeni követelésre vonatkozó iratokat. A felperes a 2023. május 2. napján benyújtott válasziratában akként nyilatkozott, hogy ellentmondás mutatkozik az alperes által csatolt mérleg és a kimutatott követelésállomány között. Mindezeket követően nyilatkozott úgy a felperes jogi képviselője a 2023. szeptember 13. napi perfelvételi tárgyaláson (20.G.40.020/2023/7. sorszámú jegyzőkönyv), hogy bár az egyik követelés vonatkozásában átadott iratok hiányosak, de a felperes elfogadja, hogy a követelések tekintetében az iratok átadásra kerültek, ezért leszállítja keresetét.

[14] Az alperes ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy a leltárkészletre vonatkozó jegyzék korábban átadásra került a felszámoló részére, ezt igazolja az A/2. alatti iratjegyzék és az A/6. alatt csatolt leltárkészlet összesítő. Az alperes előadta azt is, hogy a raktárkészlet feltalálási helyéről, tehát a tárolási helyről tájékoztatta a felszámolót. A 2023. szeptember 13. napi perfelvételi tárgyaláson az alperes képviselője hivatkozott arra, hogy a készletekre vonatkozó beszerzési számlák már teljeskörűen ott vannak a felszámolónál. Kérte, hogy a felperes felszámolója keresse meg ezeket. Ezen a tárgyaláson a felperes vállalta is, hogy a könyvelési iratokat átnézi, majd nyilatkozik arról, hogy azok teljeskörűek-e. A felek vállalták, hogy egymással egyeztetnek, emiatt az eljárás szünetelt. A 2024. február 7. napi folytatólagos perfelvételi tárgyaláson a felperes jogi képviselője nyilatkozott, hogy az egyeztetés során megállapította a felszámoló, hogy a készletekkel az alperes elszámolt, igaz, a készletek jelenlegi értéke csak 98.400,- Ft. Arra vonatkozóan nincs peradat, hogy az egyeztetés során a már átadott iratokon túlmenően egyéb dokumentumok, számlák átadásra kerültek volna. A felperes ezt követően másodszor is leszállította keresetét.

[15] A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan tehát az alperes az eredeti kereseti kérelem részét képező 9.319.000,- Ft pénzeszköze vonatkozó követelés és a felperest megillető 4.978.000,- Ft kintlévőség, követelés tekintetében „adott okot” a perre. Ezzel szemben a becsatolt okiratokból, a felperes per során tett nyilatkozataiból megállapítható, hogy a 11.731.000,- Ft értéken nyilvántartott készletre vonatkozó okiratokat az alperes már a per megindítása előtt átadta a felperes felszámolója részére, ezen iratok nem, vagy nem kellő alapossággal kerültek tanulmányozásra a per megindítását megelőzően. Utóbbi követelésrész tekintetében tehát a felperes szükségtelenül és egyben sikertelenül indította meg a pert. A felperes tehát a perköltség viselés szempontjából a perérték 45 %-a erejéig pervesztesnek minősült.

[16] Az alperes a kereset ezen része tekintetében is védekezésre kényszerült, így az alperesi jogi képviselő által végzett munka egy része, a nyilatkozatok, szerkesztett okiratok készletekre vonatkozó tényelődása, az ide vágó jogi érvelés szükségtelenül merült fel, az ügyvédi munkadíj ezzel arányos része feleslegesen okozott perköltségként merült fel az alperesnél. A Pp. idézett rendelkezése értelmében ennek viselésére a felperes köteles. A pernyertesség – pervesztesség keresetleszállítás folytán kialakult aránya (55/45 %) miatt az elsőfokú bíróság túlzott összegű perköltség viselésére kötelezte az alperest. Ezért az alperes által fizetendő perköltség összege csökkentendő (Pp. 82.§ (2) bekezdése). Az ítéltábla, figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezési kérelméhez az összecszerűség tekintetében is kötve volt (Pp. 370.§ (1) bekezdés), a fellebbezésben megjelölt 291.200,- Ft-ra szállította le az alperest terhelő perköltség összegét.

[17] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint az illeték alapja a polgári peres eljárásban a per tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. Az eljárási illeték alapját képező pertárgyérték tehát rögzül, az Itv. szabályai pedig a kereset leszállítása esetére nem teszik lehetővé az illeték mérséklését. Mindezek következményeképpen a nem kellő alapossággal előkészített perindítás az állam felé magasabb eljárási illetékfizetési kötelezettséget eredményez. Az akárcsak részben szükségtelen perindítás illetékviselési következménye nem eshet az alperes terhére. Az alperes 55%-os arányban (825.000 Ft), a felperes pedig 45%-os mértékben, 675.000,- Ft erejéig köteles a feljegyzett eljárási illeték viselésére.

[18] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes által fizetendő perköltség, eljárási illeték összegét leszállította és kötelezte a felperest a szükségtelen mértékű perindítással arányos feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

[19] Az ítéltábla a másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott. A másodfokú eljárásban az eljárás tárgyának értékét az alperes által fellebbezésében vitatott összeg, 943.830,- Ft illeték, 292.100,- Ft ügyvédi munkadíj jelentette. Az alperes fellebbezése 675.000,- Ft illeték és 292.100,- Ft ügyvédi munkadíj viselését érintően volt megalapozott, másodfokú pernyertessége 78%-os mértékű. Az alperes másodfokú perköltségként számította fel az ellenkérelemhez csatolt megállapodás szerinti 550.000,- Ft + Áfa összegű ügyvédi munkadíjat és a megfizetett 98.880,- Ft fellebbezési illetéket. A felperes a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti áfás ügyvédi munkadíjat számította fel, amely az (5) bekezdésre figyelemmel 250.000, Ft + Áfa. Pernyertességgel arányosan az alperes 621.956,- Ft, a felperes 69.850,- Ft perköltségre jogosult. Ezen összegek különbözetében (Pp. 82.§ (2) bekezdése) marasztalta az ítéltábla a nagyobb mértékben pervesztes felperest.

Győr, 2024. október 31.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr.Konarik Attila s.k.
előadó bíró

Dr.Kovács Zsolt s.k.
bíró